

рѣкамъ азъ съ тоа челоуѣкъ, чи нити єдинъ отъ оныи Богове, които ги славаха и имъ са кланяха монте отцы толкосъ вѣкове, да нематъ нити сѣщество, нити има? трѣбѣва ли азъ да смѣтамъ тыа сѣщитѣ Капища, които ги гладяхъ за сваты да ги имамъ за мръсны и похѣлены?

Послѣ мазкна и са отдалечи скоро безъ терпѣніе, като єдинъ челоуѣкъ, кога са сили да са изкави самъ отъ себе си.

Олинтъ бѣше єдинъ отъ оныи мѣжіе великодушны, яки и пѣлны сосъ єнтѣсіасмъ (любовъ горащъ), съ които Богъ є работилъ на земалята и които на оутзкменіето на вѣрата са были оутрадѣны да оуговорбать и да обрацать невѣрныте; защото они са были созданы да иматъ терпѣніе; єдинъ отъ оныи мѣжіе бѣше и той, които нищо не ги ослабава отъ тѣхната бодрость, нищо не ги оуплашка, и толкосъ имъ є гораща вѣрата, коато а тѣи вадѣхнѣватъ, и отъ коато са они вадѣхнаты. Оѣда тѣхенъ имъ запаалѣва желаніето, а желаніето є єдно орѣдіе, съ което они са слѣжатъ. Тыи разѣикать въ сердцаата на челоуѣкыте, и имъ познаватъ неволите и слабостите. Нищо не са прилепава и оумножава, като єнтѣсіасмъ; той є истинната алигорія (обясненіе) на исторіята Орфеова*),

*) Орфей бѣше лириигратель (цигѣларъ) и долопоклонскій.